

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lutego 1953 r.

Nr 9

TRESC:

Poz.:

DEKRETY:

26 — z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej	65
27 — z dnia 28 stycznia 1953 r. o zmianie przepisów o postępowaniu podatkowym	66
28 — z dnia 28 stycznia 1953 r. o zmianie dekretu o ustalaniu treści sporządzonych za granicą aktów stanu cywilnego (metryk) obywateli polskich	67
29 — z dnia 28 stycznia 1953 r. zmieniający niektóre przepisy o zaopatrzeniach	67

ROZPORZĄDZENIE

30 — Ministra Zdrowia z dnia 7 stycznia 1953 r. zmieniające rozporządzenie o barwieniu artykułów żywności i przedmiotów użytku	68

26

DEKRET

z dnia 28 stycznia 1953 r.

o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej.

Art. 1. Energia elektryczna i energia ciepła, wytwarzana w połączeniu z wytwarzaniem energii elektrycznej, powinny być przez wszystkich odbiorców użytkowane racjonalnie i oszczędnie.

Art. 2. 1. Minister Energetyki określa wymagania, jakim ze stanowiska racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii powinny odpowiadać elektryczne i ciepłe urządzenia odbiorcze i ich eksploatacja.

2. Minister Energetyki wydaje w szczególności przepisy obowiązujące dostawców i odbiorców energii w zakresie:

- 1) budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń odbiorczych,
- 2) środków i usprawnień zabezpieczających racjonalne i oszczędne użytkowanie energii,
- 3) dostawy i użytkowania energii,
- 4) wprowadzenia postępu technicznego w dziedzinie racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii.

Art. 3. 1. Pobór energii elektrycznej i jej mocy oraz energii ciepłej ulega normowaniu.

2. Normy zużycia energii na jednostkę produkcji lub na inną jednostkę, wytyczne dla poprawiania współczynników mocy oraz zasady regulowania przebiegu obciążeń i dopuszczalnego poboru mocy w godzinach obciążenia szczytowego określa Minister Energetyki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i zainteresowanym ministrem.

Art. 4. 1. Państwowy nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem przepisów, przewidzianych w art. 2 i 3, sprawuje Państwowa Inspekcja Energetyczna Ministerstwa Energetyki.

2. Minister Energetyki może w określonym zakresie upoważnić również inne podległe mu organy do sprawowania państwowego nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej.

Art. 5. Państwowy nadzór i kontrola (art. 4) obejmują w szczególności:

- 1) sprawdzanie stanu i działania urządzeń odbiorczych oraz sposobu ich eksploatacji, jak również prawo żądania potrzebnych wyjaśnień i sprawozdań,
- 2) zobowiązywanie odbiorców do przeprowadzania określonych zmian w urządzeniach odbiorczych i w ich eksploatacji,
- 3) zarządzanie wstrzymaniem działania urządzeń odbiorczych w razie zagrożenia awarią, pożarem lub innym niebezpieczeństwem,
- 4) badanie przyczyn awarii urządzeń odbiorczych,
- 5) sprawdzanie środków stosowanych przez odbiorców w dziedzinie racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii,
- 6) sprawdzanie realizacji planu postępu technicznego.

Art. 6. 1. Kto wbrew przepisom narusza obowiązek racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej albo kto nie stosuje się do zarządzeń, nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie, albo uniemożliwia lub utrudnia organom inspekcji energetycznej wykonanie ich uprawnień nadzorczych i kontrolnych, podlega karze grzywny do 1.000 zł.

2. Orzekanie w sprawach o wykroczenia, określone w ust. 1, następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej i do ich pracowników w zakresie pracy w tych jednostkach.

Art. 7. 1. Za czyn, określony w art. 6 ust. 1, jednostka gospodarki uspołecznionej podlega karze pieniężnej od 500 do 20.000 zł.

2. Ponadto może być nałożona kara pieniężna do 1.000 zł na kierowników jednostki gospodarki uspołecznionej oraz na pracowników służby energetycznej, odpowiedzialnych w tej jednostce za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej.

3. O karach określonych w ust. 1 i 2 orzeka Minister Energetyki, który może uprawnienie to przekazać podległym organom.

4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia stanowiska pracownicze, które należy uważać za kieru-

jące i osoby odpowiedzialne w rozumieniu ust. 2, tryb postępowania oraz tryb ściągania kar określonych w ust. 1 i 2.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy w zakresie racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszego dekretu.

Art. 9. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Energetyki i wszystkim ministrom.

Art. 10. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

27

DEKRET

z dnia 28 stycznia 1953 r.

o zmianie przepisów o postępowaniu podatkowym.

Art. 1. W dekrete z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 157 po ust. 2 dodaje się nowe ustępy 3—7 w brzmieniu:

„3. Płatnicy podatku od wynagrodzeń, będący organem władzy lub administracji państwowej, instytucją lub zakładem państwowym albo podmiotem gospodarki uspołecznionej, uprawnieni są do prostowania niesłusznego (nienależnego lub w nadmiernej kwocie) pobrania podatku.

4. Sprostowanie przez płatnika niesłusznego pobrania podatku od wynagrodzeń (ust. 3) może być dokonane na wniosek podatnika złożony w terminie nie przekraczającym jednego roku od daty pobrania podatku. Wnioski złożone po upływie tego terminu nie podlegają rozpoznaniu.

5. O sprostowaniu obliczenia podatku od wynagrodzeń (ust. 3) bądź o nieuwzględnieniu złożonego wniosku płatnik wydaje decyzję według wzoru ustalonego przez Ministra Finansów, a przypadającą podatnikowi do zwrotu kwotę podatku wypłaca gotówką z najbliższych wpływów potrąconego podatku. Płatnik wykazuje kwotę zwróconego w wyniku sprostowania podatku w deklaracji z powołaniem się na numer i datę decyzji i zmniejsza o nią ogólną sumę należnego według deklaracji potrąconego podatku, podlegającego przekazaniu na rachunek właściwego organu finansowego.

6. Jeżeli podatnik nie zgodzi się z decyzją wydaną przez płatnika (ust. 5), służy mu prawo złożenia do płatnika podania o rozpatrzenie sprawy przez organ finansowy. Płatnik w ciągu 7 dni od złożenia podania przesyła je wraz z odpisem wydanej decyzji organowi finansowemu, który wyda decyzję w trybie ust. 2. Przewidziany w tym ustępie termin jednomiesięczny liczy się w tym przypadku od daty doręczenia decyzji podatnikowi przez płatnika.

7. Płatnicy podatku od wynagrodzeń obowiązani są przechowywać wydane przez siebie decyzje razem z listami płacy i okazywać je organowi kontrolującemu prawidłowość obliczeń i potrąceń podatku od wynagrodzeń. W przypadku stwierdzenia niesłusznego zwrotu podatku przez płatnika, płatnik odpowiada za niesłuszenie zwrócone kwoty podatku tak, jak za niepobranie podatku lub pobranie go w niedostatecznej wysokości; w tym przypadku kwotę niesłuszenie zwróconego podatnikowi podatku płatnik może pobrać od podatnika tylko w ciągu trzech miesięcy od daty wypłaty wynagrodzenia, którego dotyczył zwrócony podatek.”

- 2) w art. 157 dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 8, w którym wyrazy „ustępu poprzedzającego” zastępuje się wyrazami „ust. 2”.

Art. 2. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki